องค์กรมีความพยายามในการให้กำลังใจ ดูแลสวัสดิการแก่บุคลากรและประชาชนเพื่อการจัดการสุขภาวะและมีแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาสุขภาวะในพื้นที่เป้าหมายอย่างชัดเจน

รูปแบบด้านสุขภาวะทางปัญญา (วิมังสา) บุคลากรมีความสามารถในการแก้ไขปัญหาเฉพาะด้านสุขภาวะได้ดี จัดหางบประมาณจากภายนอกได้เสมอในกรณีที่งบประมาณไม่เพียงพอ มีวิธีการใหม่ๆ เพื่อการบริการประชาชนให้ครอบคลุมทุกพื้นที่เป้าหมาย บุคลากรมีความเข้าใจในการดูแล รักษาอุปกรณ์/เครื่องมืออย่างถูกต้อง และเหมาะสม มีแนวทางในการให้กำลังใจที่หลากหลายรูปแบบต่อบุคลากรที่ดำเนินงานด้านสุขภาวะได้ตามเป้าหมายที่วางไว้ และจัดการด้านสุขภาวะเพื่อประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนตลอดไป

7. อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องนี้ซึ่งสามารถอภิปราย ได้ดังนี้

7.1 การจัดการสุขภาวะแบบองค์รวมทางกายของประชาชนในเขตภาคกลางตอนบน

การจัดการสุขภาวะแบบองค์รวมทางกาย ของประชาชนในเขตภาคกลางตอนบน ได้รับความร่วมมือจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและได้รับความร่วมมือจากประชาชนเป็นอย่างดีสอดคล้องกับงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการสุขภาวะของมิ่งขวัญ คงเจริญ และอาชัญญา รัตนอุบล (2553) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างพลังอำนาจของชุมชนเพื่อเสริมสร้างความยั่งยืนของชุมชนแห่งการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า 1. องค์ประกอบการเสริมสร้างความยั่งยืนของชุมชนแห่งการเรียนรู้ มีองค์ประกอบ คือ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชน 2. การเสริมสร้างพลังอำนาจของชุมชนเพื่อเสริมสร้างความยั่งยืนของชุมชนแห่งการเรียนรู้ ประกอบด้วยการเสริมสร้างพลังอำนาจของชุมชนในระดับบุคคล คือ การแสดงออกระดับบุคคล มี 2 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบของชุมชนเมือง และรูปแบบของชุมชนชนบท ซึ่งมีองค์ประกอบคล้ายคลึงกัน แต่มีความแตกต่างกันในบางประเด็น นอกจากนี้ รูปแบบการเสริมสร้างความยั่งยืนของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทั้งในชุมชนเมืองและชุมชนชนบท ประกอบด้วยการกำหนดเป้าหมายและวางแผน การวิเคราะห์ความต้องการของชุมชน การทำประชาคมเพื่อหาสาเหตุของปัญหาการจัดเวทีชาวบ้านให้ความรู้ความเข้าใจ การบันทึกการพัฒนาการเปลี่ยนแปลงของชุมชนในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ แห่งการเรียนรู้ที่ยั่งยืน การติดตามผลการดำเนินงาน และการสร้างความสัมพันธ์เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสมาชิก หรือกลุ่มชุมชนอื่นๆ สอดคล้องกันงานวิจัยของ พระมหาสุทิตย์ อาภากโร และสายชล ปัญญชิต (2558 : 958) ได้วิจัยเรื่อง รูปแบบการเสริมสร้างสุขภาวะและการเรียนรู้ของสังคมตามแนวพระพุทธศาสนา พบว่า แนวคิดและวิธีการเสริมสร้างสุขภาวะและการเรียนรู้ของสังคมเชิงพุทธ สามารถนำไปสู่การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม ด้านพฤติกรรมสุข ภาวะเชิงสร้างสรรค์ การพัฒนาจิตใจ ปัญญา และการสร้างพลังทางสังคมได้ 3. ด้านการพัฒนารูปแบบของคณะ สงฆ์ในการเสริมสร้างสุขภาวะและการเรียนรู้ของสังคม พบว่า รูปแบบการเสริมสร้างสุขภาวะและการเรียนรู้ทาง